

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713200635
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713200635.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, a. s., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi G. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, X., zast. opatrovníčkou Janou Sekerešovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie J. Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 626,96 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/53/2014-157 zo dňa 01. 12. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh vo zvyšnej časti zamietol, potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 281,28 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, rozsudok okresného súdu mení tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 140,64 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom Advokátskej kancelárie J. Kráľa 5/A, Lučenec, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti návrhu prevyšujúcej sumu 302,12 € s prísl., zastavil. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 23,24 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 23,24 € od 21. 01. 2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva a zároveň zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 281,28 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.01.2013 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd spoločne a nerozdielne zaviazal pôvodne odporcu I/ a odporkyňu II/ Tatianu Necpálovú, nar. 06.09.1960, zomrelú dňa 17.11.2004, na zaplatenie sumy 626,96 spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 398,38 Eur od 29.06.2012 do zaplatenia titulom vrátenia zostatku úveru, ktorý právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcom na základe zmluvy

o splátkovom úvere č. 401876070 zo dňa 04.11.2002. Podľa predloženej zmluvy pôvodný navrhovateľ poskytol odporcom sumu vo výške 1.991,70 Eur (60.000,-Sk), pričom odporcovia sa zaviazali vrátiť túto sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 47,80 Eur (1.440,-Sk) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.01.2003 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.10.2007. Vzhľadom na to, že odporcovia neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, právny predchodca navrhovateľa odstúpil od zmluvy a vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy. K postúpeniu predmetnej pohľadávky na navrhovateľa došlo zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2012. Navrhovateľ si návrhom zároveň uplatnil aj náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 37,50 Eur trovách právneho zastúpenia vo výške 114,36 Eur.

Súd návrhu navrhovateľa vyhovel a v zmysle návrhu vydal platobný rozkaz č.k. 6Ro/5/2013-59 zo dňa 05.08.2013, ktorý bol následne uznesením č.k. 6Ro/5/2013-80 zo dňa 13.03.2014 zrušený z dôvodu, že sa ho nepodarilo do vlastných rúk doručiť ani jednému z odporcov (pobyt odporcu I/ zistený nebol, odporkyňa II/ dňa 17.11.2004 zomrela). Konanie sa ďalej viedlo pod sp.zn. 12C/53/2014.

Dňa 12.03.2013 do konania ako vedľajší účastník na strane odporcov oznámilo vstup Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov. Vzhľadom na podanú námietku prípustnosti vedľajšieho účastníka súd uznesením č.k. 12C/53/2014-101 zo dňa 25.07.2014 pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.08.2014.

Súd uznesením č.k. 12C/53/2014-96 zo dňa 19.05.2014 ustanovil odporcovi I/ opatrovník v osobe zamestnanca Okresného súdu Zvolen z dôvodu jeho neznámeho pobytu. Návrh na začatie konania spolu s prílohami bol opatrovníkovi odporcu doručený dňa 30.07.2014, písomne sa k nemu nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom podaní zo dňa 12.08.2013 a zo dňa 07.08.2014 vzniesol námietku premlčania a navrhol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že dátum konečnej splatnosti zmluvy bol dohodnutý na deň 20.10.2007. Právny predchodca navrhovateľa však odstúpil od zmluvy, čím došlo k zrušeniu zmluvy od jej počiatku. Ak je zmluva zrušená, je každý z jej účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. V danej veci ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré sa premlčuje v dvojiročnej premlčacej lehote, pričom návrh na začatie konania bol podaný dňa 17.01.2013. Vedľajší účastník si zároveň uplatnil náhradu trov konania.

Súd vo veci nariadil na deň 14.11.2014 pojednávanie, vec prejednal za účasti právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili dňa 13.11.2014 a zároveň súhlasili s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti, a tiež v neprítomnosti opatrovníka odporcu, ktorý svoju neprítomnosť neospravedlnil, pričom súd mal jeho predvolanie riadne a na čas vykázané. Súd odročil toto pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 01.12.2014.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, najmä návrhom na začatie konania, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 04.11.2002, Všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok, Dodatkom č. 1 k zmluve splátkovom úvere č. 0401876070 zo dňa 17.03.2006, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 12.08.2013 a zo dňa 07.08.2014, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 16.08.2013 a dňa 20.08.2014 a čiastočným späťvzatím návrhu na začatie konania zo dňa 12.11.2014, a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa spol. Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653, Bratislava, uzatvoril dňa 04.11.2002 zmluvu o splátkovom úvere č. 0401876070, na základe ktorej bola odporcom poskytnutá suma 60.000,-Sk (1.991,70 Eur) pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 12%, pričom odporcovia sa zaviazali vrátiť túto sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.440,-Sk (47,80 Eur) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.01.2003 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.10.2007. Zmluva je odporcami riadne podpísaná. Dňa 17.03.2006 odporca I/ uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa Dodatok k zmluve o splátkovom úvere č. 0401876070, predmetom ktorého bola zmena výšky mesačnej splátky na sumu 700,-Sk (23,23 Eur) a dátumu konečnej splatnosti úveru na deň 20.01.2010.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0900/2012/CE zo dňa 27.06.2012 došlo k postúpeniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní z postupcu Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653, Bratislava, na

postupcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Bratislava (navrhovateľa). Ku dňu postúpenia pohľadávky táto predstavovala 626,96 Eur pozostávajúcu z istiny 398,38 Eur, riadneho úroku 83,-Eur, úroku z omeškania 127,58 Eur a ostatného príslušenstva 18,-Eur.

Pokusom o zmier zo dňa 13.12.2012 vyzvala advokátska kancelária odporcov na úhradu dlžnej sumy.

Dňa 13.11.2014 navrhovateľ doručil súdu faxom, doplnené dňa 18.11.2014, čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania s tým, že v konaní si uplatňuje zaplatenie neuhradených a nepremlčaných splátok ku dňu podania návrhu na začatie konania, t.j. 13 neuhradených a nepremlčaných splátok vo výške 302,12 Eur (13 splátok x 23,24 Eur) počnúc splátkou zo dňa 20.01.2009 a končiac splátkou zo dňa 20.01.2010 spolu s príslušným úrokom z omeškania z jednotlivých splátok. Zároveň poukázal na to, že premĺčanie vo vzťahu k zmluve o úvere sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, nakoľko sa aj samotná zmluva o úvere je upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka (je tzv. absolútnym obchodom).

Podľa § 96 ods. 1,2,3 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Podľa § 2 písm. a) a b) zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.08.2008 (ďalej len „O.z.“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 O.z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1 O.z. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 O.z. v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 O.z. právo sa premĺči ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premĺčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premĺčania dovoľá, nemožno premĺčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia § 101 O.z. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 102/2014 článku VIII., ktorým sa mení zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších zmien a doplnkov orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premĺčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo

zákonny dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ v priebehu konania pred začatím pojednávania zbral svoj návrh čiastočne späť, súd s prihliadnutím na jeho prejavenu vôľu v zmysle citovaných zákonných ustanovení O.s.p. rozhodol o zastavení konania v časti prevyšujúcej 302,12 Eur s príslušenstvom.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy konkrétne zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0401876070, ktorá bola uzatvorená medzi odporcami I/ a II/ ako spotrebiteľmi a právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, Bratislava, Suché mýto 4, ako dodávateľom dňa 04.11.2002; predmetom uvedenej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 60.000,-Sk. Nakoľko z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by boli odporcovia I/ a II/ podnikateľmi, resp. že by zmluvu uzavreli za účelom podnikania, súd dospel k záveru, že pri uzatváraní zmluvy boli v postavení spotrebiteľov v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v dôsledku čoho súd následne aplikoval na danú situáciu ustanovenia zaručujúce odporcom ochranu ich práv ako spotrebiteľom.

Zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcov došlo v priebehu konania k vzneseniu námietky premlčania nároku uplatňovaného v tomto konaní s výnimkou jednej splátky vo výške 23,24 Eur splatnej dňa 20.01.2010 spolu s úrokom z omeškania od 21.01.2010. Aj v dôsledku vznesenej námietky premlčania navrhovateľ v priebehu konania čiastočne zbral svoj návrh späť, a to v časti premlčaných a neuhradených splátok, pričom o tejto dispozícii súd rozhodol v zmysle § 96 O.s.p. vyššie. Pokiaľ navrhovateľ namietal to, že vedľajší účastník nie je oprávnený vzniesť námietku premlčanie, nakoľko sa jedná o úkon hmotnoprávnej povahy patriaci oprávnenej osobe, v danom prípade odporcovi. Súd v tejto súvislosti poukazuje na novelu zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá bola prijatá zák. č. 102/2014 Z.z., kde v § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa je jednoznačne uvedené, že súd prihliadne na premlčanie aj bez návrhu spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené preto potom súd z úradnej povinnosti pristúpil posúdeniu premlčania nároku navrhovateľa.

Medzi odporcami a právnym predchodcom navrhovateľa bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá sa posudzuje ako absolútny obchod, a teda spravuje sa ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Predmetná vec je však založená na spotrebiteľskej zmluve zakladajúcej medzi jej účastníkmi typický občianskoprávny vzťah. Súd je toho názoru, že je plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (teda Obchodný zákonník). Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu Občianskeho zákonníka sa dostali do rozporu s novým ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa spotrebiteľovi ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie a práve použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva, a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah, vrátane premlčania, predstavuje takéto zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov súd vo vzťahu k premlčaniu v danej veci aplikoval 3-ročnú premlčaciu dobu v zmysle Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/81/2012 zo dňa 14.02.2013 a sp.zn. 6Co/2/2013 zo dňa 19.11.2013; a Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 402/2013 zo dňa 19.06.2013, kde Ústavný súd skonštatoval, že prednostným použitím Občianskeho zákonníka v prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený Obchodným zákonníkom nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Ako vyplýva zo zmluvy o splátkovom úvere v spojení s dodatkom konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.01.2010. Dovtedy mali odporcovia pravidelnými mesačnými splátkami, najskôr vo výške 47,80 Eur neskôr 23,24 Eur, vždy 20-teho dňa v mesiaci uhrádzať právnemu predchodcovi navrhovateľa splátky úveru. Súd vykonaným dokazovaním nemal za preukázané, že by došlo k odstúpeniu od zmluvy, prípadne k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Predmetom konania sa v zmysle čiastočného späťvzatia stali splátky splatné od 20.01.2009 do 20.01.2010 v počte 13 v celkovej výške 302,12 Eur. Je nepochybné, že každá jednotlivá splátka sa premlčovala dňom nasledujúcim po splatnosti, t. j. 21. dňa toho ktorého mesiaca. Keďže predmetom konania je zaplatenie splátok splatných po 20.01.2009, t.j. splatnosť od 21.01.2009 táto splátka sa premlčala 21.01.2012 a každá ďalšia splátka mesiacom nasledujúcim po tejto splátke. Keďže návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa

17.01.2013, súd má za to, že právo navrhovateľa je premlčané s výnimkou poslednej uplatnenej splátky vo výške 23,24 Eur splatnej dňa 20.01.2010, ktorá by sa bola premlčala dňa 20.01.2013.

Na základe uvedeného súd zaviazal odporcu I/ zaplatiť navrhovateľovi sumu 23,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 23,24 Eur od 21.01.2010 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania bolo rozhodované s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p. a odporcovi I/, ktorý mal vo veci úspech by prináležalo právo na náhradu trov konania. Odporca I/ si však v konaní neuplatnil žiadne trovy, preto súd ich náhradu voči navrhovateľovi odporcovi nepriznal.

Na strane odporcu I/ vystupuje ako účastník konania vedľajší účastník, ktorý si uplatnil po vznesení námietky premlčania náhradu trov konania, a to za tri úkony právnej pomoci 1. príprava a prevzatie zastúpenia, 2. zaslanie vyjadrenia zo dňa 07.08.2014 a 3. účasť na pojednávaní dňa 14.11.2014, na ktorom bola vec prejednaná a pojednávanie bolo odročené na verejné vyhlásenie rozsudku. Hodnota úkonu je 41,50 Eur a 3 x režijný paušál po 8,04 Eur. Spolu 148,62 Eur. V súvislosti s účasťou na pojednávaní si uplatnil aj náhradu cestovného z Lučenca do Zvolena a späť vo výške 32,18 Eur a náhradu za stratu času za štyri začaté polhodiny spolu vo výške 53,60 Eur. Nakoľko je právny zástupca platcom DPH bola zvýšená aj o 20% DPH v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky 655/2004 Z.z. v platnom znení. Spolu trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené na čiastku 281,28 Eur, ktoré súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal a tak ako je uvedené vo výrokovej časti zaviazal navrhovateľa na zaplatenie týchto trov, nakoľko mu preukázateľne tieto trovy vznikli. V konaní bol vedľajší účastník aktívny, jedná sa o účelne vynaložené trovy konania, kde po oboznámení sa s návrhom a s listinami vzniesol dôvodne námietku premlčania voči nároku uplatňovanému v tomto konaní. Vedľajší účastník si trovy uplatnil v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie služieb“.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ odvolal. V odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku okresného súdu a to do tej časti, v ktorej okresný súd vo zvyšku žalobný návrh zamietol (278,88 € s prísl.) z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu, ktoré odôvodňuje nasledovne: Navrhovateľ si žalobným návrhom uplatnil nárok na zaplatenie sumy 626,96 € s prísl. Podaním zo dňa 12. 11. 2014 upravil svoj návrh tak, že sa domáhal zaplatenia splátok nepremľčaných vo štvorročnej premlčacej dobe v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Okresný súd priznal navrhovateľovi splátky v rámci trojročnej premlčacej doby. Podľa názoru navrhovateľa okresný súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo, podľa názoru navrhovateľa, potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere a teda absolútny obchodno-závazkový vzťah, a to aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní uviedol, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 04. 11. 2002, pričom v období do 31. 12. 2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ v odvolaní poukázal ďalej na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 M Cdo 3/2011 zo dňa 28. 04. 2011, podľa ktorého „ručením sa zabezpečoval záväzok zo zmluvy o úvere (resp. medziúvere). Záväzkové vzťahy, ktoré vznikli zo zmluvy o úvere, sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravujú záväzkovou časťou Obchodného zákonníka. Preto aj záväzkové vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení záväzku z úverovej zmluvy, sa spravujú Obchodným zákonníkom“. Navrhovateľ v odvolaní ďalej poukázal aj na rozhodnutie NS SR. sp. zn. 6 M Cdo 4/2012 zo dňa 27. 03. 2013, kde sa uvádza: „Hlavným záväzkovým vzťahom, z ktorého navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok, je v danom prípade zmluva o úvere, ktorá sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Aj právny vzťah medzi navrhovateľom ako ručiteľom a odporcom ako dlžníkom bolo preto potrebné posúdiť podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Následne aj na otázku premlčania žalobcom uplatneného nároku bolo treba aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Ak preto krajský súd

záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným, včítane otázky premlčania, posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, aplikoval na vec nesprávny právny predpis“. Z uvedeného podľa navrhovateľa vyplýva, že na posúdenie otázky premlčania mal okresný súd aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka.

Navrhovateľ ďalej v odvolaní namietal, že okresný súd mal na rozhodnutie o trovách vedľajšieho účastníka aplikovať ust. § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keďže ide o drobný spor. Zdôraznil, že predmetné ustanovenie § 150 ods. 2 OSP sleduje hlavne jednoduchosť a nákladovú efektívnosť vedenia súdnych sporov, aby strana, ktorá nemala v konaní úspech, bola povinná zaplatiť len tie trovy konania, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky a ktoré sú nevyhnutné. Pritom je potrebné vychádzať zo zásady primeranosti a úmernosti vo vzťahu k výške žalovanej istiny, ale aj vo vzťahu k povahe veci, posúdenia jej zložitosti a obsahu podaní. Vedľajší účastník v obdobných veciach vystupuje opakovane s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami. Vzhľadom na uvedené okresný súd nemal podľa navrhovateľa vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia. Ďalej navrhovateľ poukázal na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého súd ex offio prihliada na premlčanie uplatneného nároku. Podľa názoru navrhovateľa v prípade trov vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Zdôraznil, že nepriznaním náhrady trov konania súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. Vyššie uvedené potvrdzuje, že na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných v ust. § 142 OSP, a to najmä účelnosť vynaložených trov konania, ktorú by mal súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov vždy skúmať. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, keď vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze.

Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľov - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť spotrebiteľom právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Vedľajší účastník je združením založeným za účelom ochrany spotrebiteľa, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Účelom združenia na ochranu spotrebiteľov je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Je zrejmé, že na to, aby združenie mohlo napĺňať svoje ciele a vykonávať svoju činnosť, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnoú ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov.

V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ust. § 220 OSP ho zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa alebo aby rozsudok okresného súdu v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 OSP v odvolaní napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil voči odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v celkovej výške 37,54 € s DPH.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu a vo vyjadrení uviedol, že subsidiárnu aplikáciu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľský úverový vzťah potvrdzuje doterajšia rozhodovacia prax súdov, čo sa nepochybne premietlo aj do právnej úpravy uskutočnenej zákonom č. 102/2014 Z. z. zo dňa 25. 03. 2014 s účinnosťou od 13. 06. 2014, ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník, a to tak, že v ustanovení § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na konci pripája veta: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mohli použiť normy Obchodného práva“. Uvedené sa vzťahuje aj na právne vzťahy vzniknuté pred účinnosťou vyššie uvedenej novely, nakoľko sa tým potvrdzujú postuláty spotrebiteľskej právnej úpravy a odstraňuje sa dvojkolajnosť súdneho rozhodovania V uvedenej súvislosti poukázal vedľajší účastník na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 402/2013 z 19. 06. 2013, kde sa uvádza, že aplikácia Občianskeho zákonníka na spotrebiteľsky úverový vzťah je ústavne konformná a nie je spôsobilá spochybniť ústavnú udržateľnosť daného záveru. V uvedenej súvislosti vedľajší účastník v odvolaní uviedol, že použitie Obchodného zákonníka ako podpornej právnej úpravy pri spotrebiteľských vzťahoch je jednoznačne

pre spotrebiteľa znevýhodňujúce a naopak, dodávateľa dostáva do ešte výhodnejšieho postavenia. Pre posúdenie, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa vždy podporne spravuje Občianskym zákonníkom, sú rozhodujúce výlučne kvalifikačné kritériá pojmov „predajca alebo dodávateľ“ (čl. 2 písm. c) smernice 93/13/EHS), „spotrebiteľ“ (čl. 2 písm. b) smernice 93/13/EHS) a „nekalé podmienky“ (čl. 2 písm. a) smernice 93/13/EHS). Pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle vylúčiť z pôsobnosti smernice 93/13/EHS iba spotrebiteľské úvery alebo poskytovanie všetkých ostatných úverov, ktoré nespĺňajú charakter spotrebiteľských úverov, bol by tak výslovne urobil. Plynutie času je objektívnou skutočnosťou a nakoľko je nárok navrhovateľa v značnom rozsahu premlčaný, bolo na mieste žalobu po aplikácii relevantného právneho kódexu (Občianskeho zákonníka) v predmetnom rozsahu zamietnuť.

Vo vzťahu k trovám konania vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že okresný súd pri priznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. Navrhovateľ si v súdnych konaniach opakovane uplatňuje nedôvodné pohľadávky po použití nekalých obchodných praktík, preto je potrebné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považovať za objektívne účelné. Neúčelnosť náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nemožno vyvodiť z rutinnosti zastúpenia v tzv. hromadných veciach. Zdanlivá rutinnosť podaní vedľajšieho účastníka vyplýva len z reakcie na formulárové a obsahovo takmer totožné úkony inkasnej spoločnosti. Podľa vedľajšieho účastníka je nevyhnutné zdôrazniť, že podania vedľajšieho účastníka týkajúce sa určitého súdneho konania za účelom ich efektívnosti nie je možné vypracovať bez kvalifikovanej analýzy veci, ktorej zodpovedá vysokoškolské právnické vzdelanie, čo potvrdzujú skúsenosti z činnosti Združenia, keď aj po preškolení jeho pracovníkov bez právnického vzdelania nebolo možné zabezpečiť kvalifikovanú pomoc spotrebiteľom v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.

V uvedenej súvislosti vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že o dôvodnosti priznania trov vedľajšieho účastníka svedčí aj novelizované znenie ust. § 137 OSP, ktoré bolo s účinnosťou od 01. 01. 2012 doplnené zákonom č. 332/2011 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 332/2011 Z. z. navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Sú to práve združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov (§ 3 ods. 4, § 25 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Európska legislatíva, rozhodnutia Súdneho dvora EÚ a na ne nadväzujúca vnútroštátna právna úprava preferujú činnosť združení v rámci ich zákonných oprávnení. Občianske združenia na ochranu spotrebiteľov si v prevažnej miere zakladajú samotní občania poškodení nekalými obchodnými praktikami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami v predbežne formulovaných štandardných zmluvách dodávateľov a často pri nedostatku organizačného a finančného zabezpečenia chránia práva prevažne nemajetných spotrebiteľov, ktorí rezignujú na obranu svojich práv, pretože nemajú dostatok prostriedkov na advokáta a tým na rovnocenný priebeh súdnych konaní. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením, v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.

V závere vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník na strane odporcu navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v odvolaní napadnutom rozsahu potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 37,54 €.

K obsahu vyjadrenia vedľajšieho účastníka k odvolaniu navrhovateľa sa navrhovateľ vyjadril v podaní zo dňa 25. 03. 2015, kde uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ust. § 220 OSP ho zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa alebo aby rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu podľa ust. § 221 ods. 1 a 3 OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšku návrh zamietol podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil; vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu

účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 281,28 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku okresného súdu (§ 219 ods. 2 OSP) v odvolaní napadnutej časti, t. j. v časti, v ktorej okresný súd vo zvyšku návrh z dôvodu premlčania jednotlivých splátok úveru v trojročnej premlčacej dobe podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, zamietol. Na zvýraznenie správnosti záverov okresného súdu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 3 M Cdo 14/2014 zo dňa 21. 04. 2015, kde sa uvádza: „ustanovenie § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali použiť normy obchodného práva sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.“ Z uvedeného je zrejmé, že rozhodnutia NS SR, na ktoré navrhovateľ v odvolaní poukázal v súvislosti s aplikáciou Obchodného zákonníka na posúdenie vznesenej námietky premlčania, boli prekonané neskorším rozhodnutím NS SR (sp. zn. 3 M Cdo 14/2014 zo dňa 21. 02. 2015, ktoré reagovalo na novú právnu úpravu obsiahnutú v novelizovanom a doplnenom ustanovení § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 05. 2014.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa týkajúcu sa trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, jadro ktorej tvorí argumentácia navrhovateľa, že okresný súd mal na rozhodnutie o trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka aplikovať ust. § 150 ods. 2 OSP a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia nepriznať, odvolací súd uvádza, že uvedená odvolacia námietka navrhovateľa je čiastočne opodstatnená, pretože v danom prípade sa jedná vzhľadom na výšku uplatnenej pohľadávky o tzv. drobný spor (§ 200ea ods. 1 OSP), čo znamená, že v zmysle ust. § 150 ods. 2 OSP sa mal okresný súd zaoberať tým, či suma priznaných trov právneho zastúpenia nie je neprimeraná k výške pohľadávky. Z pomeru pohľadávky a priznaných trov konania v sume 281,28 € vyplýva, že aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 OSP na rozhodnutie o trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu je v zmysle krátenia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu opodstatnená, preto odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v prvostupňovom konaní vyčíslené v sume 281,28 € krátil v rozsahu 1 ice, čo znamená, že v konečnom dôsledku zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 140,64 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 2 OSP, tak že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.